

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 3To/141/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6314010255
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alojz Palaj
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6314010255.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, na verejnom zasadnutí dňa 28. januára 2015, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Alojza Palaja a sudcov JUDr. Jozefa Ryanta a JUDr. Slavoja Sendeckého, prejednal odvolania okresného prokurátora a obžalovaného P. B., proti rozsudku Okresného súdu Brezno z 20.10.2014 sp.zn. 3T/77/2014 a takto

rozhodol:

Podľa § 321 ods. 1 písm. d), e), ods. 2 Tr. por. z r u š u j e rozsudok okresného súdu vo výroku o vine vo vzťahu ku skutku pod bodom 7/ napadnutého rozsudku, kvalifikovaného ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák., ods. 3 písm. b) Tr. zák. a prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., ako aj vo výroku o treste.

Rozhodujúc sám v zmysle § 322 ods. 3 Tr. por.

obžalovaného P. B., nar. XX.XX.XXXX v B. B., trvale bytom B., E. X, toho času v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Košice - Šaca,

u z n á v a za vinného, že

dňa 15.01.2014 okolo 05.00 h v B. na ul. E. XXXX/X, na druhom poschodí, uterák, ktorý si priniesol so sebou, priložil na sklenenú výplň pravej časti dvojkrídlových vchodových dverí presklených 8 kusmi tabúľ a prineseným skrutkovačom buchol po uteráku, čím došlo k rozbitiu tretej sklenej tabule zospodu, cez takto vzniknutý otvor prestrčil ruku a keďže sa v zámke nenachádzal kľúč, skrutkovačom vypáčil vchodové dvere v spodnej a vrchnej časti, vošiel do bytu a z obývacej izby odcudzil nekompletnú sadu starých slovenských bankoviek v nominálnej hodnote 5.000,- Sk, 1.000,- Sk, 500,- Sk, 200,- Sk, 100,- Sk, 20,- Sk, 1 ks striebornú retiazku Swarovski s okrúhlym príveskom a očkom staroružovej farby, 1 ks dámsky náhrdelník s kamienkami o dĺžke 50 cm, 1 ks dámsky náhrdelník s kamienkami bielej farby o dĺžke 70 cm, 1 ks prívesok na koženke, 1 ks kovovú retiazku o dĺžke 70 cm, 1 ks brošňu v tvare kvetu fialovej farby, 2 ks dámske náušnice s bielymi kamienkami, 2 ks náušnice s kamienkami štrasové, 2 ks červených sponiek, 1 ks dámsky kovový náramok, 1 ks dámsky kožený náramok, 1 ks dámsku pudrenku, 1 ks mincu ZOO Plzeň, 1 ks kľúč od vozidla zn. Škoda Felícia, 1 ks biele víno Rulandské šedé darčekové balenie, 4 ks zubné mostíky z B kovu, 1 ks prsteň zo žltého kovu s červeným očkom, 1 ks náušnicu zo žltého kovu s červeným očkom, 1 ks novú detskú peňaženku, čím spôsobil F.. P. A., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom B., E. XXXX/X škodu krádežou vo výške 695,92 Eur a škodu poškodením vchodových dverí vo výške 27,50 Eur a čin spáchal, hoci bol rozsudkom Okresného súdu Brezno sp.zn. 1T/111/13 zo dňa 16.09.2013 právoplatným dňa 16.09.2013 odsúdený za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a) Tr. zák. formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák.

t e d a

prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním, čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

neoprávnene vnikol do obydlija iného, a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a činu sa dopustil voči chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. f), § 127 ods. 3 Tr. zák.),

čím spáchal

prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák.,

zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ods. 3 písm. a) Tr. zák.,

Za to sa o d s u d z u j e

aj za skutky pod bodom 1/,2/,3/,4/,5/,8/,9/

podľa § 194 ods. 3 Tr. zák., § 38 ods. 2,4 Tr. zák., § 41 ods. 1,2,3 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. sa pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

V ostatných častiach zostáva rozsudok okresného súdu nezmenený.

Podľa § 319 Tr. por. odvolanie obžalovaného P. B. z a m i e t a.

o d ō v o d n e n i e :

Z. rozsudkom súd prvého stupňa uznal obžalovaného P. B. za vinného

v bode 1/,2/,8/ a 9/ rozsudku z pokračovacieho prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., v bode 9/ formou spolupáchateľstva podľa § 20 Tr. zák. a v bode 8/ v jednočinnom súbehu z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 3/ z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 4/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák., z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 5/ z prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 246 ods. 1 Tr. zák.,

v bode 7/ z prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák.

na tom skutkovom základe, ako je uvedený vo výrokovej časti napadnutého rozsudku v uvedených bodoch.

Za to bol odsúdený za skutky v bode 1/,2/,3/,4/,5/,7/,8/ a 9/ podľa § 194 ods. 2 Tr. zák., § 38 ods. 2,4, § 41 ods. 1,3 Tr. zák. na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere troch rokov a osem mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. bol pre výkon trestu odňatia slobody zaradený do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 73 ods. 2 písm. d) Tr. zák. mu bolo uložené ochranné protitoxikomanické liečenie ambulantnou formou.

Podľa § 41 ods. 3 Tr. zák. bol zrušený rozsudok Okresného súdu Brezno z 20.01.2014 sp.zn. 4T/94/2013 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Banská Bystrica z 03.07.2014 sp.zn. 2To/32/2014 vo výroku o vine a treste a tiež rozsudok Okresného súdu Brezno zo 16.09.2013 sp.zn. 1T/111/2013 vo výroku o vine, treste a náhrade škody v bode 3/ tohto spisu.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. bola obžalovanému uložená povinnosť nahradiť poškodeným stranám škodu, a to T. Q. v sume 1.760,75 Eur, D. A. v sume 329,20 Eur, A. O. v sume 576,80 Eur a 51,75 Eur, spoločnosti ŽP BYTOS s.r.o., Podbrezová v sume 479,- Eur, spoločnosti Stavebné bytové družstvo Brezno v sume 700,- Eur, F. P. A. v sume 27,50 Eur, D. I. v sume 156,81 Eur.

Podľa § 288 ods. 2 Tr. por. bola poškodená F. P. A. odkázaná so zvyškom svojho nároku na náhradu škody na občianske súdne konanie.

Na druhej strane súd prvého stupňa podľa § 285 písm. c) Tr. por. oslobodil obžalovaného P. B. spod obžaloby okresného prokurátora, pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť tak, že

dňa 09.01.2014 o 17.30 h v B., na ul. Z., pri panelovom dome č. X prišiel bez slova odzadu k T. A., nar. XX.XX.XXXX, chytil jej prudko koženú tašku tmavomodrej lesklej farby, ktorú mala v pravej ruke, na čo mu ona povedala, že čo to robí, nech jej tú tašku pustí, na čo nezareagoval a ďalej jej tú tašku ťahal, následne jej chytil do ruky barlu, ktorú mala v ľavej ruke a nakoniec jej tašku vytrhol, utiekol s ňou smerom ku garážam poza panelák, čím poškodenej T. A. spôsobil škodu krádežou koženej tašky tmavomodrej lesklej farby, v ktorej sa nachádzala hnedá kožená peňaženka obdĺžnikového tvaru so zapínaním na jeden gombík, v ktorej sa nachádzal OP, kartička poisťovne Dôvera, bankomatová karta SLSP, všetko na meno T. A., čipová karta SAD s kreditom 1,20 Eur, finančnú hotovosť vo výške cca 38,- Eur, lístok s PIN k platobnej karte, členské karty Billa, Jednota a CBA, v taške sa ďalej nachádzal 1 ks dámsky skladací dáždík bordovej farby bez puzdra, polka chleba, 2 ks pečiva Pascal, 2 ks petržlenu, v igelitovom sáčku hotové jedlo ryža s mäsom, v druhom sáčku pár vlašských orechov a jeden malý sáčok horúcej čokolády, 1 zväzok kľúčov s tromi kľúčmi a cukríky, čím spôsobil T. A., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom B., Z. 5, škodu vo výške najmenej 74,88 Eur a opuch pravej ruky, ktorý si však nedala ošetriť,

nakoľko nebolo dokázané, že skutok spáchal obžalovaný.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. bola poškodená T. A. s nárokmi na náhradu škody odkázaná na občianske súdne konanie.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa podal v zákonnej lehote odvolanie tak okresný prokurátor, ako aj obžalovaný.

Okresný prokurátor vyslovil názor, že súd prvého stupňa postupoval nezákonne, pokiaľ obžalovaného oslobodil spod obžaloby pre skutok, kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1,2 písm. d) Tr. zák., uvedený v bode 6/ obžaloby. Poukázal na výpoveď poškodenej T. A. na hlavnom pojednávaní 08.09.2014, ktorá uviedla, že ho spoznala pred hlavným pojednávaním bez akýchkoľvek pochybností, spomína si na neho, že to bol ten útočník, ktorý ju prepadol. I keď je pravdou, že poškodená v prípravnom konaní pri rekognícii obžalovaného nespoznala a ako útočníka označila inú osobu, toto vysvetlila tým, že bola v strese a zotrvala na tom, že útočníkom bol práve obžalovaný. Nespoznala obžalovaného v prípravnom konaní, lebo to bol pre ňu hrozný stres, stále dookola vypovedať, aj to, čo zažila, by nikomu nepriala. Výpoveď poškodenej z hlavného pojednávania potvrdzujú aj pachové stopy zaistené na kabelke poškodenej, ktorá jej bola pri útoku odcudzená. V ďalšom poukázal na výpoveď obžalovaného v postavení obvineného 15.05.2014, kde poprel spáchanie skutku a nevedel uviesť, ako sa mohla dostať jeho pachová stopa na kabelku poškodenej. Zúčastnil sa rekognície, kde ho poškodená neopoznala a taktiež nevedel vysvetliť, ako sa dostala jeho pachová stopa na kabelku poškodenej. Dodatočne to zdôvodňoval tým, že niektoré veci mal odložené aj u A. O., ku ktorej chodili rôzne osoby a táto mohla mať na sebe jeho veci v čase prepadu, teda neznáma osoba. V ďalšom uviedol, že našiel kabelku modrej farby na zemi, niekde medzi ulicami F. a G., vedľa nej bol pohodený šál alebo čiapka a tak sa do nej pozrel. Zdalo sa mu, že v nej je „našťaté“, tak ju zahodil preč, vo vnútri nebolo nič.

V procesnom postavení obžalovaného uviedol, že tohto skutku sa nedopustil, kde bol v kritickom čase, nevedel uviesť. Tiež k pachovým stopám uvádzal, že zrejme mal niekto oblečené jeho veci a týmito sa dotýkal kabelky, a tak zostala pachová stopa na kabelke. Uviedol, že poškodenú nepozná a neprepadol ju.

Pachové stopy boli zaistené jednak z rukoväte odcudzenej tašky a jednak zvnútra tašky. Vzájomným porovnaním odobratých pachových stôp bola zistená pachová totožnosť s porovnávacou pachovou stopou obžalovaného P. B. a spolu s výpoveďou poškodenej A. tieto stopy vedú k záveru, že obžalovaný je páchatelom predmetného skutku.

Okresný prokurátor namietol aj postup súdu pri skutku pod bodom 7/ napadnutého rozsudku. V procesnom postavení svedka obžalovaný uviedol, že sa rozhodol vykradnúť byt na druhom podlaží, v ktorom býva pani F.. A. a vie, že ide o pani doktorku a je to staršia pani. V procesnom postavení obvineného uviedol, že šiel k dverám susedy pani A. s tým, že jej chcel niečo zobrať a vedel, že cez tie dvere sa dá ľahko dostať do bytu, nakoľko mali v minulosti aj oni také dvere na byte. Na hlavnom pojednávaní 08.09.2014 sa priznáva k vlámaniu do bytu pani A., bol pod vplyvom drog, potreboval peniaze a všimol si, že pani A. odišla z bytu, nemala pred domom auto. Hoci vedel, kde býva, nevedel, koľko má rokov. V to ráno chcel niekoho okradnúť a keby v tom čase nebol doma niekto iný, tak by vykradol jeho a nie pani A..

Uvedené tvrdenia obžalovaného sú rozporuplné a má za to, že aj účelové. Poškodená F.. P. A. sa narodila XX.XX.XXXX, takže 15.01.2014, v čase skutku, mala 75 rokov, teda o pätnásť rokov, ako je hranica 60 rokov. Už pri pohľade na 75 - ročného človeka je zrejmé, že ide o osobu vyššieho veku, a preto tvrdenia obžalovaného, že nevedel, koľko rokov má F.. A., je účelové. Podľa jeho názoru teda obžalovaný voči poškodenej konal minimálne v nepriamom úmysle, a preto tento skutok mal byť kvalifikovaný ako v obžalobe, teda ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. a zločin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.

Z týchto dôvodov potom okresný prokurátor navrhol napadnutý rozsudok v týchto častiach zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obžalovaný v dôvodoch odvolania vyslovil názor, že súd mu neuložil trest v súlade s ust. § 34 Tr. zák., ide o neprímerane prísny trest, keď bral pri výmere trestu v úvahu len okolnosti, vyznievajúce v jeho neprospech. Obžalovaný sa dopustil skutkov prevažne na zabezpečenie omamných a psychotropných látok, dobrovoľne sám sa priznal, uviedol, že je závislý na heroíne a pervitíne. Miernejší trest odňatia slobody spojený s nepodmienečným výkonom by splnil dostatočne represívnu zložku a za súčasného uloženia ochranného protitoxikomanického liečenia by dostatočne bola zabezpečená tak individuálna, ako aj generálna prevencia, pretože obžalovaný sa dopúšťal trestnej činnosti len v súvislosti alebo len prevažne v súvislosti so závislosťou na drogách. Zákonom sledovaný účel by teda splnil aj trest na dolnej hranici zákonom stanovenej trestnej sadzby, v ostatnej časti rozsudok nenapáda a tento považuje za zákonný a navrhuje ho potvrdiť.

Krajský súd na základe odvolaní odvolateľov preskúmal v zmysle ust. § 317 ods. 1, 2 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, proti ktorým smerovali odvolania odvolateľov, ako aj správnosť postupu konania, ktoré v tejto časti predchádzalo napadnutému rozsudku, s prihliadnutím i na chyby, ktoré odvolaniami neboli vytýkané, a zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, naproti tomu je dôvodné čiastočne odvolanie okresného prokurátora.

Súd prvého stupňa vykonal na hlavnom pojednávaní všetky dostupné dôkazné prostriedky v záujme ustálenia skutočného stavu veci, a to pri plnom rešpektovaní všetkých základných zásad trestného konania pri vykonávaní dôkazov. V dôvodovej časti napadnutého rozsudku vysvetlil v súlade s ust. § 168 ods. 1 Tr. por., ktoré skutočnosti mal za preukázané, o ktoré dôkazy oprel svoje skutkové a právne závery a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení dôkazov jednotlivito i v ich súhrne.

Súhrn dôkazov k jednotlivým skutkom bol súdom prvého stupňa vyhodnotený v súlade s ust. § 2 ods. 12 Tr. por. na základe zásad správneho myslenia a vnútorného presvedčenia v otázke viny pri jednotlivých skutkoch, ktoré boli odvolaniami napadnuté, dopustil sa čiastočného pochybenia pri posudzovaní skutku pod bodom 7/ napadnutého rozsudku v otázke právneho posúdenia predmetného skutku v zmysle

dôvodov odvolania okresného prokurátora, preto odvolací súd v tejto časti napadnutý rozsudok zrušil a pochybenie napravil. Naproti tomu neuznal dôvody odvolania okresného prokurátora vo vzťahu k oslobodzujúcej časti napadnutého rozsudku pre skutok kvalifikovaný ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák., keďže sa súd prvého stupňa pri rozhodovaní riadil v súlade s vyššie uvedenými pravidlami ako v ostatnej časti rozsudku, ktorá odvolacím súdom nebola zmenená.

Preskúmaním veci odvolací súd zistil, že obžalovaný sa v plnej miere doznal k spáchaniu skutkov a trestných činov uvedených pod bodmi 1/,2/,3/,4/,5/, na hlavnom pojednávaní uznal vinu svojím vyhlásením a vyslovil ľútosť nad spáchaním predmetných skutkov a trestných činov a na svoju obhajobu uvádza len toľko, že by sa trestnej činnosti nedopustil, keby nebol závislý od tvrdých drog, a to po dobu už asi 14 rokov a posledných deväť rokov užíval už heroín a pervitín. Vo vzťahu k týmto skutkom potom nebolo súdom prvého stupňa v otázke skutkových okolností a teda viny, vykonávané ďalšie dokazovanie len vo vzťahu skutkov 6/ obžaloby a 7/ obžaloby, keďže obžalovaný poprel spáchanie skutku, kvalifikovaného ako zločin lúpeže a pri vlámaní do bytu poškodenej F.. A. je vo vzťahu k právnomu posúdeniu tohto skutku oproti obžalobe odlišným spôsobom a následne potom aj k otázkam trestu a náhrady škody.

V prvom rade treba zdôrazniť, že pokiaľ ide o skutok pod bodom 7/ obžaloby, kvalifikovaný okresným súdom ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1,2 písm. b) Tr. zák., tu došlo k prekvalifikovaniu skutku oproti obžalobe, keď súd prvého stupňa neuznal kvalifikáciu a argumenty okresného prokurátora vo vzťahu k vine aj podľa ods. 3 písm. a) tohto trestného činu.

V tejto časti sa nestotožnil odvolací súd s názorom okresného súdu, naopak postavil sa v tomto smere na stranu okresného prokurátora v zmysle odvolacích dôvodov. Aj podľa názoru odvolacieho súdu totiž neobstojí argumentácia súdu prvého stupňa, že obžalovaný sa dopustil tohto skutku len preto, že je závislý na drogách a potreboval si zabezpečiť prostriedky na drogy a tiež konštatovaním, že pre naplnenie tejto kvalifikovanej skutkovej podstaty trestného činu je potrebný motív úmyselného vzťahu k otázke veku poškodenej, v podstate teda, že prepadol poškodenú zrejme preto, že bola vyššieho veku, teda nad 60 rokov a nebolo bezpochyby preukázané, že obžalovaný si tejto skutočnosti bol vedomý.

Odvolaciemu súdu nezostávalo iné, ako opakovať argumentáciu okresného prokurátora, spočívajúcu v tom, že obžalovaný poznal samotnú poškodenú, vedel, kde býva, vedel, že do jej bytu sa dostane bez väčších problémov, pretože tento typ dverí aj on poznal. Zjavne vyčkal na chvíľu, keď poškodená nebude doma, pritom absolútne neobstojí argumentácia okresného súdu, že osoba vo veku 75 rokov, ktorú obžalovaný spoznal a s ktorou býval v jednej bytovke, vzhľadovo pôsobí tak mlado, aby ju bolo možné posudzovať za osobu mladšiu ako 60 rokov. Naopak, obžalovanému táto skutočnosť vyhovovala, a to zjavne aj pre prípad, že by poškodená mohla byť doma v čase vlámania, odpor takejto osoby by jednoducho prekonal. Obžalovaný si nebol jednoznačne istý, že poškodená sa doma nenachádza, vychádzala len z toho, že poškodená nemá pred domom jej osobné motorové vozidlo, a teda sa len domnieval, že nebude zrejme v byte, do ktorého sa plánoval vlámať. Z prejavu obžalovaného je pritom tiež zrejmé, že obžalovaný jednoznačne bol rozhodnutý v ten deň do niektorého bytu sa vlámať a je veľmi pravdepodobné, že by sa bol do bytu poškodeného vlámal aj v tom prípade, že by bola poškodená v byte, pretože potreboval finančné prostriedky na drogy a to u závislých osôb ide o otázku prekonania akýchkoľvek prekážok za účelom zabezpečenia si drogy samotnej alebo prostriedkov na drogu. Obžalovaný teda konal vo vzťahu k veku obžalovanej jednoznačne úmyselne, minimálne v nepriamom úmysle, i keď odvolací súd zastáva názor, že išlo skôr o úmysel priamy z už rozvedených dôvodov.

Podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b) Tr. zák., ods. 3 písm. a) Tr. zák., tohto trestného činu, resp. zločinu ods. 3 sa dopustí ten,

ods. 1/ kto neoprávnene vnikne do obydľia iného alebo tam neoprávnene zotrva, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky,

ods. 2/ odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku

b) prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu,

ods. 3/ odňatím slobody na tri roky až osem rokov sa páchateľ potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2

a) voči chránenej osobe.

Chránenou osobou sa pritom myslí v zmysle ust. § 139 ods. 1 písm. f), § 127 ods. 3 Tr. zák. osoba vyššieho veku, na účely Trestného zákona sa rozumie osoba staršia ako 60 rokov.

Z uvedených dôvodov potom v tejto časti odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a kvalifikoval konanie obžalovaného jednak ako prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. b) Tr. zák. v jednočinnom súbehu so zločinom porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), ods. 3 písm. a) Tr. zák.,

pretože prisvojil si cudziu vec tým, že sa jej zmocnil, čin spáchal vlámaním, čin spáchal, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený,

neoprávnene vnikol do obydlija iného, a to prekonaním prekážky, ktorej účelom je zabrániť vniknutiu a činu sa dopustil voči chránenej osobe (§ 139 ods. 1 písm. f), § 127 ods. 3 Tr. zák.).

Na druhej strane odvolací súd nezistil pochybenie v rozsudku súdu prvého stupňa v oslobodzujúcej časti vo vzťahu ku skutku kvalifikovaného ako zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. Vykonaným dokazovaním nebolo jednoznačne preukázané, že práve obžalovaný P. B. spáchal predmetný skutok, i keď indicie k tomuto záveru vedú, nie sú však natoľko presvedčivé jednotlivo i v ich súhrne, že by bolo možné jednoznačne vyvodiť záver, že obžalovaný je páchateľom predmetného skutku.

Tu sa odvolací súd pripája k názoru súdu prvého stupňa, že nebola vylúčená verzia obžalovaného že predmetný skutok nespáchal a tiež nebola vyvrátená jeho obrana, že k prenosu pachových stôp na kabelke poškodenej mohlo dôjsť skutočne takým spôsobom, ako to on popísal. Na tento dôkaz nadväzuje výpoveď poškodenej T. A. na hlavnom pojednávaní v tom smere, že na chodbe pred hlavným pojednávaním, keď videla obžalovaného, tak ho jednoznačne spoznala, čo by bolo v poriadku a jej výpoveď by bola použiteľná a vieryhodná do tej miery, že spolu s nepriamym dôkazom vo forme pachovej stopy by bolo možné uvažovať bezpečnejšie o vine obžalovaného. Treba tu však brať v úvahu kolíziu v zmysle rekognície v prípravnom konaní, že poškodená obžalovaného vôbec neopoznala, pritom ho vedela popísať, označila pritom úplne inú osobu postavenú v rade s obžalovaným. Nemožno potom nepriať úvahu obhajoby o tom, že poškodená obžalovaného spoznala len, keď bol zjavne v postavení obžalovaného v pojednávacej miestnosti. Z výpovedí ostatných svedkov tiež ohľadom popisu postavy obžalovaného, resp. postavy páchateľa lúpežného prepadnutia vyplývajú rozpory oproti skutočnosti ohľadom výšky obžalovaného.

Tieto skutočnosti musel aj odvolací súd vyhodnotiť v prospech obžalovaného a potvrdiť postup súdu prvého stupňa v zmysle ust. § 285 písm. c) Tr. por., v zmysle zásady „in dubio pro reo“, teda v pochybnostiach v prospech obvineného, nebolo dokázané, že skutok spáchal skutočne obžalovaný P. B..

Odvolací súd v súvislosti so zmenou výroku o vine zrušoval aj výrok o treste, ale nielen z tohto dôvodu, ale tiež z dôvodu, že zistil pochybenie vo výroku o treste súdom prvého stupňa.

Odvolací súd pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu bral v úvahu všetky významné skutočnosti v zmysle ust. § 34 ods. 1,4 Tr. zák., zvlášť rozsah a závažnosť trestnej činnosti obžalovaného, v súvislosti aj s vinou pri rozhodovaní podľa § 41 ods. 3 Tr. zák., ktorý bol ukladaný ako spoločný trest aj za skutky pod bodom 1/2/ napadnutého rozsudku. Je zrejmé, že obžalovaný sa dopustil jedného zločinu a viacerých prečinov, jednak v jednočinnom súbehu a tiež aj samostatne, pričom trestná sadzba za najprísnejší z nich v zmysle § 194 ods. 3 Tr. zák. predstavuje trestnú sadzbu odňatia slobody na tri roky až osem rokov. Je však zrejmé, že obžalovaný bol uznaný za vinného zo zločinu a viacerých prečinov, preto muselo byť aplikované ust. § 41 ods. 2 Tr. zák., podľa ktorého

ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov. Takto upravená trestná sadzba sa zvyšuje na hornej hranici o jednu tretinu, čo predstavuje hranicu 10 rokov a 8 mesiacov. Taktiež u obžalovaného prevažujú priťažujúce okolnosti nad okolnosťami poľahčujúcimi, bol preto zákonný dôvod pre postup podľa § 38 ods. 4 Tr. zák. pre zvýšenie dolnej hranice trestnej sadzby o jednu tretinu, ktorá predstavuje po úprave hranicu štyroch rokov a osem mesiacov.

Odvolací súd teda musel ukladať obžalovanému trestu odňatia slobody v rozmedzí štyroch rokov a osem mesiacov až desať rokov a osem mesiacov odňatia slobody, pritom bolo potrebné brať v úvahu aj osobu páchatela a jeho predchádzajúci spôsob života, obžalovaný bol v minulosti štyrikrát súdne potrestaný, pred týmito skutkami dvakrát, pritom teraz posudzovanej trestnej činnosti sa dopustil počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, keď trestným rozkazom Okresného súdu Brezno z 25.01.2012, právoplatným 02.05.2012 sp.zn. 3T/7/2012, bol právoplatne uznaný za vinného odsúdený na trest odňatia slobody vo výmere osem mesiacov, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu jeden aj pol roka, táto doba mala trvať do 02.11.2013, ale dopustil sa trestnej činnosti teraz prejednávanej. Treba brať v úvahu, že i predchádzajúca trestná činnosť je toho istého druhu, ide o majetkovú trestnú činnosť, ako aj prečin porušovania domovej slobody, obžalovaný je špeciálnym recidivistom. Pokiaľ súd prvého stupňa skutočnosť, že obžalovanému bude nariadený podmiennečne odložený výkon trestu odňatia slobody vo výmere osem mesiacov bral v jeho prospech, odvolací súd naopak je toho názoru, že skutočnosť, že obžalovaný sa dopustil teraz prejednávanej trestnej činnosti počas plynutia skúšobnej doby podmieneného odsúdenia, ignoroval hrozbu nariadením trestu odňatia slobody, bez akýchkoľvek prekážok páchal ďalšiu trestnú činnosť za účelom akýchkoľvek spôsobom získať prostriedky na drogy, čo zvyšuje závažnosť trestnej činnosti obžalovaného ako celku aj z pohľadu nevyhnutnosti individuálnej prevencie, rovnako v tej miere aj generálnej prevencie.

Tieto skutočnosti viedli odvolací súd k záveru, že obžalovanému uložil trest odňatia slobody za prísnejšej kvalifikácie pri dolnej hranici trestnej sadzby upravenej podľa citovaných ustanovení Trestného zákona, pretože jedine prísnejší trest odňatia slobody môže u odsúdeného splniť zákonom sledovaný účel z pohľadu individuálnej a generálnej prevencie.

Obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, pretože v posledných desiatich rokoch pred touto trestnou činnosťou nebol súdne potrestaný pre inú úmyselnú trestnú činnosť nepodmiennečným trestom odňatia slobody.

V ostatných častiach odvolací súd ponechal rozsudok okresného súdu nezmenený, vrátane výroku o náhrade škody, pretože v tomto smere nezistil žiadne pochybenie, resp. u ostatných častiach rozsudok okresného súdu nebol napadnutý odvolaniami.

Z týchto dôvodov potom odvolací súd rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku s tým, že odvolanie obžalovaného P. B. ako nedôvodné zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.